

ת"פ 67877/12/14 - מדינת ישראל נגד עודאי גר

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 67877-12-14 מדינת ישראל נ' גר

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עודאי גר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נהיגה רשלנית ברכב, לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין; החזקת נכס החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. סיפור המעשה הוא כדלקמן:

בצהרי יום 11.11.14, הבחינו שוטרים בנאשם רוכב על קטנוע. לאחר שהתבקש לעצור, החל הנאשם במנוסה פרועה תוך שהוא נוסע נגד כיוון התנועה ומאלץ רכבים רבים לסטות על מנת שלא יתנגשו בו חזיתית. לאחר כ-300 מטר הצליח אחד השוטרים לחסום את דרכו של הנאשם באמצעות אופנועו. הנאשם עצר את נסיעתו והשליך את האופנוע עליו רכב על הכביש וגרם בכך לנפילתו של אחד השוטרים. בהמשך, ברח הנאשם רגלית חרף קריאות השוטרים לעברו שיעצור והוא נעצר לאחר מרדף קצר.

לאחר מעצרו, התברר כי האופנוע עליו רכב הנאשם נגנב ביום 2.10.14 והוחזק על ידו ללא מפתח מקורי וכשהוא נושא לוחית זיהוי שאינה מקורית. עוד התברר כי הנאשם לא החזיק אותה עת ברישיון נהיגה.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר על אודות הנאשם ובו תוארו נסיבות חייו. על מנת לשמור על פרטיות הנאשם לא ארחיב, אך אציין כי הוא הוצא בגיל צעיר מבית הוריו למסגרות חוץ ביתיות, אשר הטיבו עמו, ובשנים האחרונות הוא עובד כפועל בניין. בהתייחסו לעבירות קיבל הנאשם אחריות למעשיו והסבירן בשיקול דעת מוטעה שמקורו בחשש שמא ייתפס נוהג ללא רישיון.

4. שירות המבחן סבר כי ללא הליך טיפולי, הסיכון להישנות עבירות אינו מבוטל, אך בצד זאת התרשם ממוטיבציה מצד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ולכן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכו ישתלב בהליך טיפולי וזאת לצד צו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טען כי עובדות כתב האישום מתארות התנהגות פרועה אשר סיכנה חיי אדם. נטען כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בזכות לחיים ולשלמות גופם של משתמשי הדרך. מכאן נטען למתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. לאור חומרת העבירות ועברו הפלילי של הנאשם, ביקשה המאשימה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל עליו מאסר בפועל בגדרי המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

6. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת העבירות, אך ביקש לראות בהן כאירוע נקודתי שאינו מאפיין את הנאשם. נטען כי מדובר בנאשם צעיר, שהודה בהזדמנות הראשונה, ומעשיו נבעו מחששו מהשוטרים, עת פעל ללא שיקול דעת. ביחס למתחם הענישה טען הסנגור כי הוא מתחיל במאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות. לחלופין נטען כי אם ייקבע מתחם מחמיר יותר, אזי יש לחרוג ממנו לקולא בשל סיכויי שיקומו של הנאשם כמפורט בתסקיר. בהקשר זה הפנה הסנגור להמלצת שירות המבחן; לעובדה שמאז ביצוע העבירה חלפו שנתיים ולא נפתחו תיקים נוספים; לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולמוטיבציה שהביע להשתלב בטיפול ולשקם את חייו. מכאן ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, על מנת שלא לגדוע את הליך שיקומו.

הנאשם בדברו האחרון הודה כי טעה בהתנהגותו וביקש לכפר על מעשיו.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את

האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. הצדדים לא טענו דבר בעניין מספר האירועים הקיימים בכתב האישום, וביקשו לקבוע מתחם אחד, ואכן מדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות שכולן קשורות הדוק, האחת לשנייה (4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). לאור כך ייקבע מתחם אחד הכולל את כל העבירות.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ברורים. נהיגה פרועה בכביש היא רעה חולה הפוגעת בזכותם של משתמשי הדרך לביטחון ושלמות גופם. לכך יש להוסיף כי הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, עבירה שיש בה גם זלזול מופגן בחוק וגם יצירת סיכון ממשי למשתמשי הדרך.

9. **נסיבות ביצוע העבירה:** למעשיו של הנאשם נלווה פוטנציאל נזק ממשי אשר אך בנס לא התממש. אין מדובר באירוע נקודתי כדברי הסנגור, אלא באירוע מתמשך, במהלכו יכול היה הנאשם להפסיק את התנהגותו המסוכנת, אך הוא בחר שלא לעשות כן אלא להסלימה. עם זאת יש להביא בחשבון כי הנהיגה הפזיזה השתרעה על פני מרחק קצר יחסית - 300 מטרים.

10. **מדיניות הענישה:** נגע תאונות הדרכים מכה בתושבי המדינה מידי יום, ומספר ההרוגים בתאונות דרכים הוא גבוה ביותר. לאור כך, נוהגת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות שמהותן נהיגה פזיזה בכביש המסכנת את שלום הציבור. ראו:

"הבענו לא פעם את עמדתנו כי יש להחמיר בעונשם של מי שמסכנים את שלום הציבור בנהיגה פרועה ותוך לקיחת החוק לידיים ... יש ליתן את המשקל המתאים לערך של חיי אדם ... בית המשפט מצווה להעביר את המסר החשוב כי חיי אדם אינם הפקר וכי נהגים מוכרחים ליטול אחריות על מעשיהם שעה שהם יושבים מאחורי הגה המכונית, שהיא ככלי נשק" (ע"פ 6833/06 סאמר אבו עמאש נ' מדינת ישראל (11.1.10)).

במקרה זה מדובר היה בעבירות חמורות מאלו המיוחסות לנאשם שבפני, אך האמירה העקרונית יפה גם לענייננו.

11. בית המשפט העליון ציין לא אחת את חובתו של בית המשפט לתרום את תרומתו בביעור תופעת הנהיגה הפרועה, על דרך של החמרת הענישה. יפים לעניין הדברים שצינו ברע"פ 10898/03 **מרדכי סולימאני ואח' נ' מדינת ישראל (25.3.04):**

"במעשיהם מבקשים חברי הסודות של בריונות פרועה וחוסרת מעצורים בדבדבד עיצירת סיכונים חמורים מלבטחון חיי אדם ורכוש בשיקשקש שהלהפריז בחומרתו. לאורך דהרתם הפראית ברחובות טבריה ומחוצה לה, סיכנוהם מבקשים את חיי השוטרים וחייהם של הנוסעים בכביש, ואפשר אף להכריגם,

ובפועל לא הביא אולפגיועו וגופו פגעו ברכוש וגרמו לנזקים.
התנהגות חסרת מעצורים זוהי פסקה שלא מרצונם עקב ארוע שלא היה להם שליטה עליו,
ורק אז עלה בידיהם שוטרים לעוצרם.
התנהגותם משקפת תחושה מוראמנה וחוק ועמומה הפרעה מוקה של חובת הציות לחוק ולאנשי איכפתהח
וק. הדברים אינם יכולים להיות מוסברים על רקע קלות דעת או אובדן עשתונותו של טיטה העצמית מקרי.
הם מחייבים העברת מסר עונשי ברונוק באשר ישמשאזהרה והרתעה למבקשים עצמם ולעבריינים
פוטנציאליים מסוגם."

12. בחינת מדיניות הענישה הנוגת מעלה כי במקרים דומים מוטלים לרוב עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.
אפנה להלן למספר דוגמאות באשר למדיניות הענישה הנוגת בעבירות דומות:

ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14), בו קבע בית המשפט העליון מתחם ענישה
הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, ביחס לנאשם אשר הורשע בנהיגה פזיזה, גניבת רכב
והפרעה לשוטר. במקרה זה גנב הנאשם רכב צבאי וכאשר דלקו אחריו ניידות משטרה, לא שעה לקריאות
לעצור, הסיט את רכבו והתנגש בניידת, בהמשך שוב התנגש בניידת ולאחר מכן ברח רגלית.

רע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון ל-15
חודשי מאסר בפועל בשל נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות, אי ציות לרמזור, נהיגה ללא רישיון
נהיגה תקף וללא ביטוח. הנאשם במקרה זה נהג ברכב כשהוא שיכור, משהורו לו השוטרים לעצור, החל
בנסיעה מהירה תוך שהוא חוצה צומת מרומזר באדום. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכבד.

רע"פ 4182/13 **וויזלקין נ' מדינת ישראל** (26.6.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון
לעונש מאסר בן 9 חודשים בשל עבירות של הכשלת שוטר, נהיגה בפזיזות ורשלנות, נהיגה בזמן פסילה, נסיעה
בניגוד לנתיב תחבורה ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם במקרה זה נהג באופנוע בהיותו פסול, משהגיע למחסום
משטרה עקף את המחסום, לא נענה לקריאות השוטרים ונמלט בנסיעה מהירה תוך שהוא נוסע במהירות
מופרזת ובניגוד לכיוון התנועה.

ת"פ (מח' י-ם) 32337-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (25.12.14), בו נידון נאשם לחמישה חודשי
מאסר בעבודות שירות בגין נהיגה בפזיזות, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נהג במקרה זה
ברכב ללא רישיון, פרץ מחסום משטרה ונהג במהירות ובניגוד לכיוון התנועה. הנאשם היה צעיר וללא עבר
פלילי. בית המשפט קבע מתחם שבין מספר חודשי עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 16578-06-11 **מדינת ישראל נ' קאסם** (15.1.12), בו נידון הנאשם לעונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי
בעבודות שירות בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, הפרעה לשוטר ושימוש
ברכב ללא רשות. הנאשם במקרה זה נהג ברכב בזמן פסילה ומשהורו לו שוטרים לעצור המשיך בנסיעה תוך
שהוא עוקף במהירות רכבים, חוצה קו הפרדה וגורם לרכבים לסטות ממסלולם להאט או לבלום בפתאומיות.
הנאשם היה צעיר כבן 20, ללא עבר פלילי ושירות המבחן המליץ לנקוט בעניינו בהליך שיקומי.

ת"פ 3242/06 **מדינת ישראל נ' קרוואה** (15.7.09) בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 4 חודשים בגין עבירות
של נהיגה ברשלנות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, הפרעה לשוטר ושימוש ברכב ללא רשות. הנאשם במקרה זה נהג
ברכב באופן מסוכן, מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם. משהורו לו השוטרים לעצור, המשיך בנסיעה פרועה, ירד

לשוליים ונמלט מהמקום. הנאשם היה צעיר ללא עבר פלילי ושירות המבחן המליץ על הליך שיקומי טיפולי.

עוד ראיתי להפנות לת"פ (מח'חי') 36272-01-13 **מדינת ישראל נ' חיג'אזי** (19.2.14), בו נידון נאשם בשל נהיגה פרועה וללא רישיון נהיגה. נסיבות האירוע היו חמורות מענייננו ואף העבירה שיוחסה לו הייתה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 322 לחוק העונשין שעונשה 20 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם עבירות אלו נע בין 6 חודשי מאסר (אשר במקרים נדירים ניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות) ועד 4 שנות מאסר. במקרה זה הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל גילו הצעיר ועברו הנקי.

קביעת מתחם הענישה בענייננו תביא בחשבון, בשינויים המתחייבים, קביעה זו.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

14. הצורך לקבוע את עונשו של הנאשם שבפני מציב קושי ממשי. כפי שהוסבר לעיל, מעשיו של הנאשם חמורים וככלל יש לדעתי להגיב כלפיהם בענישה מוחשית הכוללת עונש מאסר לריצוי בפועל. מדיניות זו בוטאה כמובן במתחם הענישה שקבעתי - המחייב הטלת מאסר, למעט במקרים של חריגה מטעמי שיקום. עם זאת, לדידי, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, מחייבת כי גם כאשר מדובר בנאשם נורמטיבי, בעל סיכויי שיקום ממשיים, לא תתבטא הסטייה ממתחם הענישה בכך שלא תוטל ענישה מוחשית כלל. בשל חומרת העבירה; הסיכון הממשי שהיא יוצרת למשתמשים בדרך ומלחמת החומרה שיש לנקוט כנגד אלו המסכנים את הציבור בכבישים, יש לסטות ממתחם הענישה - במקרים המתאימים לכך כמובן - באופן מתון עד כדי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בצד פסילת רישיון ממושכת, אך לא לכדי הימנעות מענישה מוחשית (ראו בעניין זה גם סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין).

15. הנאשם שלפני צעיר כבן 25 ובמועד האירוע היה כבן 22. עברו כולל עבירה אחת של הפרעה לשוט, בגינה הוטל עליו עונש של מאסר מותנה וקנס. עבירה זו בוצעה לפני העבירה הנוכחית, אך הוא הורשע בגינה רק ביום 17.1.16. שירות המבחן סבור כי הנאשם יכול להיתרם היטב מהליך טיפולי, זאת בשל גילו הצעיר, נסיבות חייו, והמוטיבציה שהוא מפגין לשינוי אורחות חייו. דעתי היא שבמקרה זה, לאור נתוניו האישיים של הנאשם והתרשמות שירות המבחן, ראוי לנקוט בעניינו בענישה שיקומית, בשל סיכויי שיקום ממשיים, כאמור בסעיף 40ד' לחוק העונשין.

16. ואולם כפי שהוסבר לעיל, אינני סבור כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה, חרף סיכויי השיקום, בוודאי שלא בצורה קיצונית עד כדי הימנעות מעונש מאסר. ההקלה לה ראוי הנאשם - בשל סיכויי שיקומו - תבוא לידי ביטוי באופן ריצוי העונש בלבד. בכך, ימנע הנאשם מחשיפה להשלכות הקשות של עונש המאסר, ואף יזכה לעבור הליך טיפולי בשירות המבחן, שהרי צו מבחן אינו יכול לדור בכפיפה אחת עם עונש מאסר

בכליאה (ראו סעיף 1 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969). כן ראוי להפנות בעניין זה **לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים**, בראשות השופטת ד. דורנר (2015), ולמחקרים שהוזכרו בו, בדבר השפעות האפקט הקרימינוגני על אסירים (כלומר השפעת המאסר על דפוסי ההתנהגות והחשיבה של עבריינים).

17. לאור כך בדעתי להימנע משליחת הנאשם למאסר, ולאפשר לו לרצות את עונשו בעבודות שירות וזאת מטעמי שיקום. בצד ענישה זו, בכוונתי לחייבו בצו מבחן ארוך ולהטיל עליו פסילה ממושכת מלקבל רישיון נהיגה וקנס.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 30.4.17 וביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה בטבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום, עבירה של נהיגה פוחזת של רכב, או נהיגה ללא רישיון, או נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. הנאשם אינו מורשה לנהיגה ולכן אינו מחויב בהפקדת רישיון.

ה. קנס בסך 2,000 ש"ח או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.6.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

